

AlapVető

2023
június

baptista szociális hírlevél

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

A tartalomból:

Bronz mellképeket avattak a baptista Történelmi Emlékparkban

Révész Lajos lelkipásztor: Boldogok, akik békét teremtenek!

Interaktív délelőtt a Filadelfia Szeretetotthonban

Kitekintő rovat indult: Húsz éves a református egyházközség idősothona

Bronz mellképek avatása a baptista Történelmi Emléparkban

2023. június 15-én a Magyarországi Baptista Egyház és a Baptista Szeretetszolgálat szervezésében került sor a közösségünk közelmúltjának két jeles alakjáról készült bronz mellképek felavatására. A Történelmi Emléparkban közel 100 fő részvételével emlékeztek meg Füredi Kamilla Afrikában szolgáló misszionáriusról és Szenczy Sándorról, a Baptista Szeretetszolgálat alapítójáról.

Az eseményen ünnepi beszédet mondott dr. Mészáros Kálmán, dr. Herjeczki Géza, Papp János egyházelnök és dr. Szilágyi Béla, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke. A rendezvény meghittségéhez és emelkedettségéhez Pintér Béla zenei szolgálata is hozzájárult.

A bronzképek Bánkuti István szobrászművész munkái.

Fotók: Antal Saci

"Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak nevezetnek."

(Máté 5:9)

Boldogok, akik békét teremtenek!

Egyetemre jártam, a teológiát végeztem. Augusztus végén költöztünk be a kollégiumba – annak idején még ott laktunk. Egyik nap izgalmas hírt kaptunk: arról szólt, hogy egy új tanuló érkezik az évfolyamunkra, ahová mindössze heten jártunk. Valami Szenczy érkezik, de még a keresztnévét sem tudtuk. Aztán megjött Sándor és viszonylag hamar barátságot kötöttünk. Arra eszméltünk, hogy ő egy kicsit másmilyen srác, egy kicsit furcsa, nem olyan, mint mi többiek. Vannak emberek, akikre úgy gondolunk, hogy nem tudjuk miért, mitől furcsák, de mégis úgy érezzük: jó lenne megismerni őket. Aztán a hetek és hónapok alatt megismertük Sándort.

Boldogok, akik békét teremtenek. Van egy olyan fogalmunk a boldogságról, hogy azok lehetnek boldog emberek, akiknek az élet problémáit mindig sikerül kikerülni, akár egy jó síelőnek a hegyen az akadályokat. És csont nélkül, probléma nélkül beérkeznek a célba. De a Biblia erről másként beszél, és így volt ez Sándor életében is. Alapvetően két vonás volt jellemző rá: az egyik, hogy azonnal észrevette a szükségét és igyekezett rá megoldást találni, a másik, hogy igen jó békítőnek bizonyult. Ha valakiknek problémájuk volt egymással, előbb leült mindkét fél mellé, aztán megbeszélték, hogy üljenek le hármában. Kicsit csodálkoztam ezen, hogyan tudja ezt megtenni? Később, amikor jobban megismertem, elmondta, hogy 14 éves korában arra eszmélt, hogy az apukája és az anyukája elváltak. Egy nagy háború zajlott le a feje fölött, egy családi háború, amelynek az a vége lett, hogy mindkét szülője másvalakivel élt és Sándort egyik helyen sem fogadták szívesen. Ezért 15 évesen úgy döntött, hogy inkább az utcán él. De közben vágyott arra is, hogy valahogyan békét teremtsen a családjában, ezért érzékeny lett a szükségben szenvedőkre, észrevette, ha valahol nem működnek a dolgok. És ő beleállt az ilyen helyzetekbe. Megkérdezte az embereket: ki akarsz vele békülni? És ők kikerekedett szemmel kérdezték: hogyan tehetnék ilyet?

A háborúskodásnak, a haragtartásnak, az egyet nem értésnek éppen az a lényege, hogy mivel biztosan nekem van igazam, a másik változzon! Sándortól azt láttam, hogy ő nem várta meg, amíg a másik változik: ő eleve elengedte a konfliktust és megbocsátott. Kész volt erre, mert nem az igazát nézte, hanem azt, hogy a másik emberrel nem marad kapcsolatban, és ő ezért a kapcsolódásért mindent megtett.

Azok, akik békét teremtenek, sokkal mélyebb érzésűek, mint mások. A konfliktust okozó emberek pedig nagyon felületesen nézik a világot. Egyetlen haragtartás, vita, konfliktus nem éri meg, hogy túl hosszan magunkkal hordozzuk, hiszen holnap egy új napra ébredünk. Boldogok a béketeremtők!

Beszélgettem egy békefenntartó katonával, aki Afganisztánban szolgált. Három, számára fontos dolgot emelt ki. Az egyik, hogy legyen megfelelő felszerelésed. A másik, hogy legyen nagy önkontrollod, mert olyan problémák közé jutsz, amit nem te okoztál, nem te vagy érte a felelős, de az egyik oldal majd azt kívánja, hogy állj mellé, és a másik oldal ugyanezt szeretné. A harmadik, hogy ha cselekszel, legyél nagyon határozott, de az mindig a békére irányuljon.

Mi nem vagyunk békefenntartók, nincsenek fegyvereink, nem páncélos autóval közlekedünk. Mégis mit tehetünk? Ha valaki békétlenségbe akar bevonni minket, azt szeretné, hogy tábor gyülekezzen körülötte, minél több emberrel tudja bizonyítani, hogy neki van igazsága. Mit tegyünk? Mondjuk azt, hogy szeretlek és tisztellek, de ez nem az én problémám. Inkább keressük az utat, amelynek a végén leülünk és beszélni tudunk, legalább a fegyvereket, a csípős, haragos megjegyzéseket tegyük le, mert sokkal többet ér egy érett kapcsolat ennél.

Amikor Sándort az érzékenysége arra vitte, hogy ne csak önmagáért, a barátaiért, a gyülekezetéért vállaljon felelősséget, tanulságos volt látni az ő béketeremtését. Ha harcoló felekhez ment, mindkét oldalnak vitt segítséget. Azt mondta, ez nem az én háborúm, nem az én dolgom, hogy döntsek arról, kinek van igazsága. Ha csak azt az egyet megtanuljátok Sándortól, hogy legyen érzékeny a szívetek arra, hogy ne az igazságokat keressétek, hanem azt, hogyan lehet megmenteni egy kapcsolatot, egy barátságot, akkor gazdagabb lesz az életetek, mert a folyamatos harag kifosztja az embert. De ehhez bátorság kell!

Legyetek bátrak, próbálkozzatok, mert boldog az, aki békességet teremt, mert a megteremtett békesség hatással van az emberre. Sokkal jobb így élni. Legyetek béketeremtők és legyen áldott az, ha így cselekedtek!

Révész Lajos
lelkipásztor

"Szenczy Sándor azonnal észrevette a szükségét"

Fotó: Baptista Szeretetszolgálat

Tanulhatunk elődeinktől

Interaktív délelőtt a Filadelfia Szeretetotthon lakóival

A 2023-as év a kerek évfordulók éve: Baptista 500 ünnepe, Petőfi Sándor, nemzetünk költője, pedig 200 éve született itt Kiskőrösön. A több száz éves, vert falból épült nádfedeles kis ház, amelyben a költő született még ma is látogatható.

A Károli Gáspár Református Egyetem hallgatójaként adtam be a Petőfi – mozaikok pályázatra egy olyan képekkel illusztrált, rímekbe szedett ismeretterjesztő anyagot, amely a költő szülőházát mutatja be. Megtiszteltetés volt számomra, hogy részt vehettem az egyetem által szervezett Petőfi – mozaikok konferencián, ahol be is mutathattam a pályázatomat. A prezentációt – mintegy gyakorlásként – előtte levetítettem a Filadelfia Szeretetotthon lakóinak is. Meglepetésemre az idősek nagy érdeklődéssel fogadták az előadást, néhány kivetített dia közben pedig spontán kezdtek mesélni azokról a tárgyokról (pl. régi szenes vasaló, köpülő, kemence) amit még hajdanában ők maguk is használtak. A legmeghatóbb pillanat számomra az volt, amikor a gémeskút képét mutatva elmondtam, hogy a kútnak üzenetközvetítő szerepe is volt. Egy Budapestről érkezett lakónk könnyes szemmel hozzáfűzte: „ Amikor a kútgém egyenesen állt, akkor mehettünk ebédelni.” „Ezt honnan tetszik tudni?” – kérdeztem. „Gyerekkoromban tanyán nőttünk fel és mi legeltettük kint a teheneket.”- válaszolta.

Úgy éreztem, hogy azok az élmények, tapasztalatok, melyeket a lakók megosztottak velem olyan értékek, amiket a mai felnővekvő nemzedéknek is meg kell ismerni, ezért szerveztem egy interaktív délelőttöt a szeretetotthonban az óvodásoknak és az időseknek, amelynek keretében mindkét részről aktívan közreműködhetek.

A Szűcsi úti óvoda Pillangó csoportjával már évek óta van kapcsolatunk. Több alkalommal jártak már nálunk és megörvendeztették a lakóinkat kedves műsorukkal. Tavaly gyermeknapra az idősekkel papírhengerből úrhajót barkácsoltunk a számukra, amivel boldogan futkároztak az otthon füves területén. Ezzel a legutóbbi találkozással pedig az óvodásokkal való kapcsolat egy új szintre lépett, amelyben közösen megvalósított tevékenységekben vehettek részt.

A régi, ma már csak muzeális értéket hordozó tárgyak használatát az otthon lakói mutatták be a gyerekeknek. A mentális képességek fejlesztése szempontjából ennek különösen a kompetenciák, elsősorban a kommunikáció és a vezetés terén volt pozitív hozadéka, hiszen az előadás során olyan szerepbe kerülhettek, amiben az előzetes tapasztalataik alapján hiteles információt tudtak közvetíteni a hallgatóságnak. Például arról, hogy hogyan használták a régi vasalót, hogyan készült a vert fal, stb. A rövid bemutatás után a gyerekekkel mozgásos formában el is játszottuk az eszközök működését, amiben az idős testvérek is tevékenyen részt vettek. Közösén készítettük el a Petőfi Szülőház makettjét, amihez a nád méretre vágásában a lakóink segítettek, és örömmel adogatták az óvodásoknak, akik felragasztották a tetőre. Ebben a kooperatív, együttműködést igénylő feladatban szintén átélhették az idős testvéreink, hogy most ők adhatnak, segíthetnek másokat.

Öröm volt számomra, hogy a gyerekek és az idősek is nagyon motiváltak voltak.

Hálás vagyok azért, hogy a délelőtti folyamán több alkalommal is adódott lehetőség arra, hogy a résztvevők érzelmileg gazdagodjanak. A Pillangó csoport óvodapedagógusával Répásiné Lovász Mártival megbeszéltük, hogy szeretnénk a jövőben újabb, ehhez hasonló interaktív foglalkozást szervezni.

Csővári Katalin
foglalkoztató, mentálhigiénés munkatárs

Balog Zoltán református püspök egyebek mellett a hitben fogant döntések jelentőségéről prédikált május 27-én szombaton a Sárbogárdi Református Egyházközség idősek otthonának 20. évfordulója alkalmából rendezett istentiszteleten.

-A kapuit az otthon 2003. február 10-én nyitotta meg az első lakók előtt, vendégeinkkel együtt most ünnepeljük meg az évfordulót – mondta Veresné Dömötör Ágnes intézményvezető. – Jelenleg negyvenöt férőhelyünk van, és bár országos befogadók vagyunk, sajnos nem tudjuk kielégíteni még a környékbeliek igényeit sem: jelenleg több mint nyolcvanán váraкоznak, szerepelnek a várólistán.

Később a templomban a létesítmény igazgatója elmondta azt is, hogy az eltelt két évtized alatt összesen 211 idős ember talált otthonra náluk, ketten pedig a kezdetektől velük vannak.

-Amikor hálát adunk a 20 esztendőért, azért, hogy itt a gondoskodásnak egy különös formája valósulhatott meg Isten szeretetéből, azoknak a szakmai és lelki tudásából, akik foglalkoznak a mi időseinkkel, kérdezzük meg: az Ige szerint mire van szükségük? – mondta prédikációjában Balog Zoltán, a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Egyházkerületének püspöke. – Mit tesz elénk Istennek az Igéje, mi az, amit tudnunk kell erről a 20 esztendőről? Az első kérdés az, hogy ennek a 20 esztendő szolgáltatásnak hol van az eredete? Rögtön tudunk egy pragmatikus, gyakorlati, történeti választ adni, hogy ennek a szolgáltatásnak az eredete abban a körülbelül 21 évvel korábbi döntésben van, amikor egy lelkipásztor házaspár úgy döntött, hogy minden ellenére – hiszen nem voltak könnyű idők azok sem –, ők igenis építeni akarnak. Azoknak építeni, akik előttünk jártak az életben, a hitben, a munkában, a szolgáltatásban, és méltók rá, hogy méltó körülmények között töltsék az életük alkonyát.

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Kereskedő Emőke

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: kereskedo.emoke@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

Kereskedő Emőke